

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

P8_TA(2016)0102

Padėtis Viduržemio jūros regione ir poreikis nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją**2016 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1951 m. Ženevos konvenciją ir jos papildomą protokolą, pirmiausia į teisę nebūti sugražintam,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į 1989 m. Vaiko teisių konvenciją ir 2014 m. lapkričio 27 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl JT Vaiko teisių konvencijos 25-ųjų metinių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, 1974 m. Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje ir iš dalies pakeistą 1979 m. Tarptautinę jūrų paieškos ir gelbėjimo konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1990 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Veiksmų planas dėl nelydimų nepilnamečių (2010–2014 m.)“ (COM(2010)0213) ir į 2013 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl nelydimų nepilnamečių padėties ES ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pastaruoju metu Viduržemio jūroje įvykusių nelaimių ir ES migracijos ir prieglobsčio politikos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl migracijos ir pabėgėlių Europoje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo diskusijas, 2015 m. surengtas Europos Parlamento Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitete, t. y. į balandžio 14 d. diskusiją dalyvaujant Komisijos nariui D. Avramopoulosui, gegužės 6 d. diskusiją dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo išpareigojimus, gegužės 26 d. diskusiją dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis strategijos, birželio 4 d. diskusiją dėl saugių ir teisėtų kelių į ES užtikrinimo prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams ir dėl bendros Europos prieglobsčio sistemos (BEPS) įgyvendinimo, birželio 25 d. diskusiją dėl kovos su nusikalstamu neteisėtų migrantų gabenimu, prekyba jais ir išnaudojimu darbui, tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų vystymo, taip pat sienų valdymo ir vizų politikos, liepos 2 d. diskusiją

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ OL C 93, 2016 3 9, p. 165.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0317.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

dėl to, kaip įgyvendinant migracijos ir vystymosi politiką naudojamos vidaus reikalams skirtos lėšos, liepos 6 d. diskusiją dėl pirmojo Komisijos pasiūlymų rinkinio pagal migracijos darbotvarkę, taip pat dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo išpareigojimus bei saugių ir teisėtų kelių į ES užtikrinimą prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams, liepos 16 d. diskusiją dalyvaujant ekspertams ES lėšų naudojimo migracijos politikai klausimais, taip pat klausimais, susijusiais su politika ir praktika nelydimų nepilnamečių atžvilgiu bei duomenimis apie juos ES valstybėse narėse ir Norvegijoje, klausimais dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje ir dėl naujų galimybių rengti teisės aktus dėl ekonominės migracijos, rugsėjo 22 d. diskusiją dėl antrojo Komisijos pasiūlymų rinkinio įgyvendinant migracijos darbotvarkę, rugsėjo 23 d. diskusiją su nacionalinių parlamentų atstovais dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų principo ir migracijos klausimo sprendimo nacionaliniu ir vietos lygmenimis, spalio 19 d. diskusiją dėl kovos su neteisėtu nelegalių migrantų gabenimu, prekyba jais ir išnaudojimu darbui, lapkričio 10 d. diskusiją dėl Komisijos komunikato „Pabėgėlių krizės valdymas. Prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėtis“ (COM(2015)0510), lapkričio 19 d. diskusiją dėl ES vidaus ir išorės finansavimo, susijusio su jos migracijos ir prieglobsčio politika, gruodžio 10 d. diskusiją dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje, gruodžio 21 d. diskusiją dėl sienų valdymo ir vizų politikos, veiksmingo BEPS įgyvendinimo ir tinkamų teisėtai ekonominės migracijos kanalų vystymo,

- atsižvelgdamas į bendrą Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų ir Vystymosi komitetų posėdyje 2015 m. balandžio 1 d. surengtas diskusijas dėl vystymosi ir migracijos sąsajos, taip pat į bendrą Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų ir Užsienio reikalų komitetų bei Žmogaus teisių pakomitečio posėdyje 2015 m. rugsėjo 15 d. surengtas diskusijas dėl pagarbos žmogaus teisėms atsižvelgiant į migrantų srautus Viduržemio jūroje,
- atsižvelgdamas į Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimus dėl jo delegacijų vizitų į Lampedūzą dėl paieškos ir gelbėjimo operacijų (2015 m. rugsėjo mėn.) ir į Tunisą dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse (2015 m. spalio mėn.), taip pat atsižvelgdamas į Biudžeto ir Piliiečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetų pranešimą dėl jų bendros delegacijos vizito į Siciliją siekiant rasti būdą išspręsti migracijos spaudimo regione klausimą, visų pirma biudžeto požiūriu (2015 m. liepos mėn.),
- atsižvelgdamas į Komisijos dešimties migracijos iniciatyvų veiksmų planą, pristatytą 2015 m. balandžio 20 d. Liuksemburge vykusiame bendrąme Užsienio ir Vidaus reikalų tarybų posėdyje,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos migracijos darbotvarkė“ (COM(2015)0240),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2015/778 dėl Europos Sąjungos karinės operacijos Viduržemio jūros regiono pietų centrinėje dalyje (EUNAVFOR MED),
- atsižvelgdamas į Politiniame ir saugumo komitete ES ambasadorių priimtą sprendimą pradėti antrąją operacijos EUNAVFOR MED), pervadintos operacija „Sophia“, etapą ⁽¹⁾ ir atsižvelgdamas į NATO vadovaujamas operacijas Egejo jūroje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 9 d. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 2240 (2015),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES kovos su neteisėtu migrantų gabenimu veiksmų planas (2015–2020 m.)“ (COM(2015)0285),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl EURODAC reglamento nuostatų, susijusių su įpareigojimu paimti pirštų atspaudus, įgyvendinimo (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją dėl Perkėlimo į ES programos (C(2015)3560) ir į 2015 m. liepos 20 d. įvykusiame Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos posėdyje pristatytas Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų išvadas dėl 20 000 asmenų, kuriems būtina tarptautinė apsauga, perkėlimo pagal daugiašales ir nacionalines programas,
- atsižvelgdamas į Komisijos paaiškinimą dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų principo, taip pat į 2016 m. vasario 10 d. padėties Graikijoje ir Italijoje ataskaitas bei 2016 m. kovo 4 d. pažangos Graikijoje ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1523, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 22 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje,
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomas krizinis perkėlimo mechanizmas ir iš dalies keičiamas 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (COM(2015)0450),
- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sudaromas ES bendras saugių kilmės šalių sąrašas, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos, ir kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2013/32/ES (COM(2015)0452),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES veiksmų grąžinimo srityje planas“ (COM(2015)0453),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją, kurioje apibrėžiamas vadinamasis Grąžinimo vadovas su grąžinimu susijusias užduotis vykdyšančioms valstybių narių kompetentingoms institucijoms (C(2015)6250), ir į jos priedą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES viešųjų pirkimų taisyklių taikymas ir dabartinė prieglobsčio krizė“ (COM(2015)0454),
- atsižvelgdamas į bendrą Europos Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio komunikatą „Pabėgėlių krizės Europoje sprendimas. ES išorės veiksmų vaidmuo“ (JOIN(2015)0040),
- atsižvelgdamas į Komisijos sprendimą dėl Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondo stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtoms migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti įsteigimo (C(2015)7293),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pabėgėlių krizės valdymas. Skubios operatyvinės, biudžeto ir teisinės priemonės pagal Europos migracijos darbotvarę“ (COM(2015)0490) ir jo priedus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Pabėgėlių krizės valdymas. Prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarę įgyvendinimo padėtis“ (COM(2015)0510) ir jo priedus,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos sienų ir pakrančių apsauga ir veiksmingas Europos išorės sienų valdymas“ (COM(2015)0673), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2007/2004, Reglamentas (EB) Nr. 863/2007 ir Tarybos sprendimas 2005/267/EB (COM(2015)0671), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos kelionės dokumento neteisėtai ES esantiems trečiųjų šalių piliečiams grąžinti (COM(2015)0668), į pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl atitinkamų duomenų bazių tikrinimo prie išorės sienų sugriežtinimo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 562/2006 (COM(2015)0670), į pasiūlymą dėl Tarybos sprendimo, kuriuo pagal Tarybos sprendimo (ES) 2015/1523 ir Tarybos sprendimo (ES) 2015/1601, kuriais Italijos ir

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, 9 straipsnį Švedijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje (COM(2015)0677) ir į Komisijos rekomendaciją dėl kartu su Turkija vykdomos savanoriškos humanitarinio priėmimo programos (C(2015)9490),

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėties (COM(2016)0085),
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją Graikijos Respublikai dėl skubių priemonių, kurių turi imtis Graikija, kad būtų atnaujintas perdavimas pagal Reglamentą (ES) Nr. 604/2013 (C(2016)0871),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo dėl 30 proc. prašytojų, priskirtų Austrijai pagal Tarybos sprendimą (ES) 2015/1601, kuriuo Italijos ir Graikijos labai nustatomos laikinosios priemonės tarptautinės apsaugos srityje, perkėlimo Europos Sąjungoje laikino sustabdymo (COM(2016)0080),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai ir Tarybai „Grįžimas prie Šengeno erdvės nuostatų. Veiksmų planas“ (COM(2016)0120),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Antroji ataskaita dėl Turkijos pažangos vykdam vizų režimo liberalizavimo veiksmų plano reikalavimus“ (COM(2016)0140) ir kartu pateiktą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2016)0097),
- atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl skubios pagalbos Sąjungoje teikimo (COM(2016)0115) ir būsimą 2016 m. taisomąjį biudžetą Nr. 1, siekiant sukurti šios priemonės biudžeto eilutę,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos išvadas, priimtas per 2015 m. balandžio 23 d. įvykusį jos specialųjį posėdį, 2015 m. birželio 25–26 d. posėdį, 2015 m. rugsėjo 23 d. neoficialų ES valstybių ir vyriausybių vadovų posėdį migracijos klausimais, 2015 m. spalio 15 d. posėdį, 2015 m. gruodžio 17–18 d. posėdį ir 2016 m. vasario 18–19 d. posėdį,
- atsižvelgdamas į Tarybos 2015 m. liepos 20 d. posėdžio išvadas dėl saugių kilmės šalių, 2015 m. liepos 20 d. posėdžio išvadas dėl migracijos, 2015 m. spalio 8 d. posėdžio išvadas dėl grąžinimo politikos ateities, 2015 m. spalio 12 d. posėdžio išvadas dėl migracijos, 2015 m. lapkričio 9 d. posėdžio išvadas dėl priemonių pabėgėlių ir migracijos krizei spręsti, 2015 m. gruodžio 4 d. posėdžio išvadas dėl bepilietybės ir 2016 m. kovo 10 d. posėdžio išvadas dėl neteisėto migrantų įvežimo,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 14 d. ES pirmininkaujancios valstybės priimtas išvadas,
- atsižvelgdamas į Taryboje 2015 m. liepos 20 d. posėdžiavusių valstybių narių vyriausybių atstovų priimtas išvadas dėl 20 000 asmenų, kuriems akivaizdžiai būtina tarptautinė apsauga, perkėlimo pagal daugiašales ir nacionalines programas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 15 d. ES ir Turkijos bendrą veiksmų planą ir 2016 m. vasario 10 d. ir kovo 4 d. jo įgyvendinimo ataskaitas,
- atsižvelgdamas į ES valstybių ir vyriausybių vadovų 2016 m. kovo 7 d. pareiškimą,
- atsižvelgdamas į deklaraciją, kurią 2015 m. spalio 8 d. priėmė aukšto lygio konferencija maršruto per rytinę Viduržemio jūros regiono dalį ir Vakarų Balkanus klausimu, taip pat į vadovų pareiškimą dėl Vakarų Balkanų maršruto einančio pabėgėlių srauto, priimtą per 2015 m. spalio 25 d. susitikimą, bei į 2016 m. vasario 10 d. pažangos ataskaitą,

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 11–12 d. Valetoje įvykusiame Europos Sąjungos ir Afrikos aukščiausiojo lygio susitikime migracijos klausimais priimtą veiksmų planą ir politinę deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) veiklą ir ataskaitas, visų pirma į jo metinę ataskaitą dėl prieglobsčio padėties Europos Sąjungoje 2014 m. bei mėnesines tendencijas prieglobsčio srityje,
- atsižvelgdamas į agentūros FRONTEX darbą ir ataskaitas, visų pirma į jos 2015 m. metinę rizikos analizę ir Rizikos analizės tinklo ketvirčio ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europolo darbą ir ataskaitas, visų pirma į jungtinės operatyvinės grupės MARE veiklą ir į Europolo įsteigtą Europos kovos su neteisėtu migrantų gabenimu centrą (EMSC),
- atsižvelgdamas į Eurojusto darbą ir ataskaitas, visų pirma į jo ataskaitas apie prekybą žmonėmis,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros (FRA) darbą, metines ataskaitas ir tyrimus, visų pirma į jos atliktus kraštutinio išnaudojimo darbe būdų, taip pat teisėto statuso neturinčių migrantų ir su jais susijusių asmenų kriminalizavimo tyrimus,
- atsižvelgdamas į C teminio skyriaus tyrimus dėl SESV 80 straipsnio įgyvendinimo, dėl naujų metodų, alternatyvių būdų ir priemonių pasinaudoti prieglobsčio suteikimo tvarka tarptautinės apsaugos siekiantiems asmenims, dėl naujų būdų rengti teisės aktus darbo jėgos migracijos į ES srityje, dėl BEPS stiprinimo ir Dublino reglamento alternatyvų, dėl ES bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis migracijos srityje, dėl moterų pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų priėmimo ES, taip pat atsižvelgdamas į D teminio skyriaus tyrimą „ES lėšos migracijos politikai. Veiksmingumo ir gerosios patirties analizė ateičiai“ (angl. *EU funds for Migration policies: Analysis of Efficiency and best practice for the future*) ir į Išorės politikos GD teminio skyriaus tyrimą „Migrantai Viduržemio jūroje. Žmogaus teisių apsauga“ (angl. *Migrants in the Mediterranean: Protecting human rights*),
- atsižvelgdamas į Europos migracijos tinklo (EMT) tyrimus, visų pirma į jo tyrimą dėl politikos ir praktikos nelydimų nepilnamečių atžvilgiu bei duomenų apie juos,
- atsižvelgdamas į JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo migrantų žmogaus teisių klausimais darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europos Tarybos darbą, ataskaitas ir rezolucijas,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės migracijos organizacijos (TMO) darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į JT Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro darbą ir ataskaitas,
- atsižvelgdamas į Europos regionų komiteto nuomonę „Europos migracijos darbotvarkė“, priimtą per 2015 m. gruodžio 3–4 d. vykusią jo 115-ąją plenarinę sesiją,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonės dėl Europos migracijos darbotvarkės ir į ES kovos su neteisėtu migrantų įvežimu veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. gruodžio 17 d. rezoluciją dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinį ES požiūrį į migraciją ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl SESV 80 straipsnio dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo įsipareigojimus,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0105.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl kovos su nusikalstamu neteisėtų migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui,
  - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl sienų valdymo ir vizų politikos, įskaitant agentūros FRONTEX ir kitų susijusių agentūrų vaidmenį,
  - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl saugių ir teisėtų kelių prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams į ES užtikrinimo, įskaitant Sąjungos įgyvendinamą perkėlimo į ES politiką ir atitinkamą integracijos politiką,
  - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų plėtojimo,
  - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl ES vidaus ir išorės finansavimo, susijusio su jos migracijos ir prieglobsčio politika,
  - atsižvelgdamas į darbo dokumentą dėl veiksmingo BEPS įgyvendinimo, įskaitant EASO vaidmenį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Vystymosi komiteto, Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Transporto ir turizmo komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto bei Peticijų komiteto nuomones (A8-0066/2016),
- A. kadangi 2014 m. gruodžio 17 d. rezoliucijoje Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komitetui pavesta įvertinti įvairias aktualias politikos priemones, parengti rekomendacijas ir apie tai informuoti per plenarinį posėdį pateikiant strateginės iniciatyvos pranešimą;
- B. kadangi, remiantis agentūros FRONTEX duomenimis ⁽¹⁾, 2015 m. nustatyta 1,83 mln. asmenų, mėginusių neteisėtai kirsti ES išorės sienas – tai precedento neturintis rekordas, palyginti su 282 500 migrantų, į ES atvykusių 2014 m. laikotarpiu; kadangi, remiantis TMO ir UNICEF duomenimis, apie 20 proc. visų jūra atvykstančių migrantų yra vaikai ⁽²⁾;
- C. kadangi, remiantis EASO duomenimis ⁽³⁾, 2015 m. ES+ ⁽⁴⁾ pateikta per 1,4 mln. tarptautinės apsaugos prašymų ir nuo balandžio mėn. jų skaičius nuolat augo, o pakartotinių prašymų skaičius tuo pat metu mažėjo; kadangi apie 6 proc. prašymus pateikusių asmenų tvirtino esą nelydimi nepilnamečiai; kadangi 2016 m. vasario mėn. 22 proc. iš jūra į Graikiją atvykusių asmenų buvo moterys ir 40 proc. – vaikai ⁽⁵⁾;
- D. kadangi pagal JT Vaiko teisių konvenciją vaikas – tai bet kuris jaunesnis nei 18 metų amžiaus asmuo;

⁽¹⁾ FRONTEX naujienos: <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ TMO ir UNICEF informacinis pranešimas apie vaikų migraciją į Europą: http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ EASO naujienlaiškis, 2015 m. lapkričio–gruodžio mėn.: https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ ES+ – tai ES 28 ir Norvegija bei Šveicarija.

⁽⁵⁾ JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (UNHCR) glausti duomenys apie Graikiją, 2016 m. kovo 7 d.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

- E. kadangi, remiantis TMO duomenimis, 2015 m. pranešta apie daugiau nei 3 771 Viduržemio jūroje žuvusių arba dingusių asmenį⁽¹⁾; kadangi iki 2016 m. kovo 8 d. pranešta apie 444 Viduržemio jūroje nuskendusius asmenis; kadangi per pirmąsias devynias 2016 m. savaites žuvo 77 vaikai – vidutiniškai daugiau nei vienas per dieną; kadangi, remiantis pastarojo meto Europolo duomenimis, yra dingę mažiausiai 10 000 į Europą atvykusių nelydimų vaikų;
- F. kadangi spalio 3-ioji turėtų būti paskelbta diena atminti visiems vyrams, moterims ir vaikams, kurie žuvo mėgindami pabėgti nuo persekiojimo, konflikto ar karo savo šalyje, taip pat vyrams ir moterims, kurie kasdien rizikuoja gyvybe, kad juos išgelbėtų;
- G. kadangi kai kurios pasaulio šalys kenčia dėl karo ir smurto bei patiria sudėtinį ypač didelio skurdo, blogėjančios aplinkos būklės ir jaunimo galimybių stokos poveikį, o tai gali paskatinti dar didesnę smurtą ir nesaugumą regione bei lemti tolesnę gyventojų judėjimą;

SESV 80 straipsnis dėl solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo, įskaitant paieškos ir gelbėjimo įsipareigojimus

- H. kadangi, remiantis SESV 80 straipsniu, solidarumo ir teisingo atsakomybės pasidalijimo principas yra visos Sąjungos sistemos ašis ir juo nustatomas teisinis pagrindas šiems principams įgyvendinti vykdant Sąjungos prieglobsčio, migracijos ir sienų kontrolės politiką;
- I. kadangi solidarumas gali būti vidinis ir išorinis; kadangi perkėlimas Europos Sąjungoje, sprendimų dėl prieglobsčio tarpusavio pripažinimas, operatyvinės paramos priemonės, iniciatyvus dabartinio Dublino reglamento ir Laikinos apsaugos direktyvos aiškinimas yra vidaus solidarumo priemonės, kadangi perkėlimas į ES, humanitarinis priėmimas ir paieška bei gelbėjimas jūroje skatina išorės solidarumą, pagaliau kadangi civilinės saugos mechanizmas gali apimti ir viena, ir kita;
- J. kadangi 2016 m. kovo 3 d. tik 338 iš 39 600 prieglobsčio prašytojų, laukiančių perkėlimo iš Italijos priėmimo įstaigų į kitas valstybes nares, buvo faktiškai perkelti, o Graikijos atveju faktiškai įvykdyti 322 iš 66 400 numatytų perkėlimų;

Kova su nusikalstamu neteisėtų migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui

- K. kadangi neteisėtas migrantų įvežimas, prekyba jais ir jų išnaudojimas darbui yra atskiri teisiniai reiškiniai, su kuriais kovojama taikant atskiras Sąjungos ir tarptautinio lygmens teisines sistemas ir kurie reikalauja tinkamai nukreipto atsako, nors praktiškai visa tai neretai iš dalies ir sutampa; kadangi nusikalstamo migrantų įvežimo ir prekybos jais tinklai gali labai greitai pakeisti veikimo būdą, taigi būtinos greitai pritaikomos atsakomosios priemonės, pagrįstos naujausiais ir tiksliais duomenimis; kadangi pastangos kovoti su nusikalstamu migrantų įvežimu neturėtų neigiamai paveikti humanitarinės pagalbos neteisėtiems migrantams teikėjų;
- L. kadangi, kovojant su nusikalstamu migrantų įvežimu, prekyba jais ir jų išnaudojimu darbui, būtinas ir trumpalaikis, ir vidutinės trukmės, ir ilgalaikis atsakas, įskaitant priemones nusikaltėlių tinklams ardyti ir nusikaltėliams patraukti baudžiamojon atsakomybėn, duomenų rinkimą ir analizę, aukų apsaugos ir neteisėtai apsigyvenusių migrantų grąžinimo priemones, taip pat bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis ir ilgesnio laikotarpio strategijas, skirtas spręsti prekybos žmonėmis aukų ir neteisėtai gabenamų asmenų paklausos problemą, taip pat kovoti su esminėmis migracijos priežastimis, dėl kurių žmonės patenka į nusikaltėlių tarpininkų rankas;

⁽¹⁾ TMO projektas „Dingę migrantai“ (angl. *Missing Migrants Project*): <http://missingmigrants.iom.int/>.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Sienų valdymas ir vizų politika, įskaitant agentūros FRONTEX ir kitų susijusių agentūrų vaidmenį

- M. kadangi pagal įprastą teisėkūros procedūrą nagrinėjama nemažai Komisijos pasiūlymų sienų valdymo ir vizų politikos srityje, pirmiausia pasiūlymas dėl reglamento dėl Sąjungos vizų kodekso (nauja redakcija) (2014/0094(COD)), pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo sukuriama kelionių viza (2014/0095(COD)) ir pasiūlymas dėl reglamento, kuriuo nustatoma vienoda vizų forma (saugumas) (2015/0134(COD)); kadangi Komisija neseniai ėmėsi naujų pasiūlymų šioje srityje ir jie bus nagrinėjami pagal įprastą teisėkūros procedūrą;
- N. kadangi vidaus sienų kontrolės panaikinimas turi eiti išvien su veiksmingu išorės sienų valdymu – nustatant aukštus bendrus standartus, valstybėms narėms veiksmingai keičiantis informacija ir visapusiškai paisant kiekvieno asmens pagrindinių teisių;
- O. kadangi Europos Parlamentas yra raginęs agentūrą FRONTEX stiprinti savo pajėgumus, reikalingus galimiems pagrindinių teisių pažeidimo klausimams spręsti – taip pat ir vadovaujantis jos darbo susitarimais, sudarytais su kompetentingomis trečiųjų šalių institucijomis – ir kadangi į Komisijos pasiūlymą dėl naujosios Sąjungos sienų apsaugos agentūros įtrauktas skundų teikimo mechanizmas;
- P. kadangi pagal dabartinį Vizų kodeksą valstybėms narėms leidžiama nukrypti nuo įprastų prašymo išduoti vizą priimtinumą kriterijų dėl humanitarinių priežasčių (19 ir 25 straipsniai);

Saugių ir teisėtų kelių prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams į ES užtikrinimas, įskaitant Sąjungos perkėlimo politiką ir susijusių integracijos politiką

- Q. kadangi 86 proc. pasaulio pabėgėlių priima nepramoninės šalys; kadangi nusikalstami tinklai ir tarpininkai naudojami žmonių, kurie mėgina patekti į ES bėgdami nuo persekiojimo arba karo, neviltimi;
- R. kadangi saugių ir teisėtų kelių pabėgėliams patekti į ES nėra daug, todėl nemažai jų toliau rizikuoja ir renkasi pavojingus maršrutus; kadangi, užtikrinus naujus saugius ir teisėtus kelius prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams atvykti į ES remiantis galiojančiais teisės aktais ir praktika, Sąjunga ir valstybės narės galėtų susidaryti išsamesnį išpūdį apie apsaugos poreikius ir asmenų srautą į Sąjungą bei pakirsti tarpininkų verslo modelį;

Bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis strategija ypatingą dėmesį skiriant regioninėms apsaugos programoms, perkėlimui, grąžinimui ir esminių migracijos priežasčių problemai

- S. kadangi ES ir trečiųjų šalių bendradarbiavimas vystomas naudojant politikos priemones (pvz., regioninius ir dvišalius dialogus, bendras migracijos ir judumo darbotvarkes bei partnerystes judumo srityje), teisinės priemones (pvz., straipsnius dėl migracijos visuotiniuose susitarimuose, readmisijos susitarimuose, susitarimuose dėl vizų režimo supaprastinimo ir susitarimuose dėl vizų režimo išimčių) ir operatyvines priemones (pvz., regionines apsaugos programas, regioninės plėtros ir apsaugos programas, agentūros FRONTEX darbo susitarimus ir EASO bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis);
- T. kadangi atskiros valstybės narės toliau dvišaliu lygmeniu vysto intensyvius išorės veiksmus migracijos srityje;
- U. kadangi Sąjunga suintensyvino savo išorės bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse, siekdama tinkamai reaguoti į dabartinę pabėgėlių krizę, ir ėmėsi tokių naujų bendradarbiavimo iniciatyvų, kaip ES ir Turkijos bendras veiksmų planas, priimti išpareigojimai dėl Vakarų Balkanų maršrutų ir Valetos aukščiausiojo lygio susitikime priimtas veiksmų planas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Tinkamų teisėtos ekonominės migracijos kanalų plėtojimas

- V. kadangi prognozuojama, kad iki 2020 m. darbingo amžiaus Sąjungos gyventojų skaičius sumažės 7,5 mln.; kadangi Sąjungos darbo rinkos poreikių prognozės rodo, kad konkrečiose srityse pradeda trūkti arba ateityje trūks darbuotojų; kadangi trečiųjų šalių piliečiai, siekdami, kad būtų pripažinta užsienyje įgyta jų kvalifikacija, susiduria su daugybe sunkumų, todėl dažnai jų kvalifikacija būna pernelyg aukšta palyginti su darbu, kurį jie dirba;
- W. kadangi dabartinis Sąjungos požiūris į darbo jėgos migraciją nenuoseklus: daugybėje direktyvų dėmesys skiriamas konkrečių kategorijų darbuotojams ir trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tam tikromis sąlygomis leidžiama dirbti; kadangi šis požiūris gali būti naudingas tik konkrečioms trumpalaikiams poreikiams užtikrinti;

Vidaus reikalams skirtų lėšų, įskaitant skubios pagalbos lėšas, panaudojimo migracijai ir vystymuisi analizė

- X. kadangi yra ne viena Sąjungos finansinė priemonė valstybių narių ir trečiųjų šalių veiksams migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse finansuoti; kadangi, kalbant konkrečiai, valstybėms narėms skirtos lėšos daugiausia skiriamos naudojantis Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondu (PMIF) ir Vidaus saugumo fondu (VSF), tačiau su migracija susijusiai veiklai gali būti naudojama daugybė kitų programų ir fondų; kadangi finansavimas trečiosioms šalims daugiausia skiriamas pagal vystomojo bendradarbiavimo priemonę, tačiau ją administruoja daugybė Komisijos generalinių direktoratų ir Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT);
- Y. kadangi dėl šiuo metu suskaidytų biudžeto eilučių ir atsakomybės gali būti sudėtinga susidaryti visapusišką įspūdį, kaip naudojamos lėšos, ir netgi tiksliai kiekybiškai įvertinti, kiek Sąjunga išleidžia migracijai;

Veiksmingas bendros Europos prieglobsčio sistemos įgyvendinimas, įskaitant Europos prieglobsčio paramos biuro vaidmenį

- Z. kadangi bendra Europos prieglobsčio sistema (BEPS) apima bendras taisykles, kuriomis reglamentuojama bendra prieglobsčio politika, vienodas prieglobsčio statusas ir bendros visoje Sąjungoje galiojančios prieglobsčio procedūros; visgi kadangi daugybė išpėjimų, įskaitant Komisijos priimtus sprendimus dėl pažeidimo, rodo, kad nemažai valstybių narių nėra visapusiškai įgyvendinusios BEPS; kadangi įgyvendinimas nepaprastai svarbus norint suderinti nacionalinės teisės aktus ir skatinti valstybių narių solidarumą ir kadangi valstybės narės, norėdamos atitikti pagal bendrą Europos prieglobsčio sistemą reikalaujamus standartus, gali kreiptis į EASO pagalbą; kadangi suderinus priėmimo sąlygas ir prieglobsčio procedūras šalys, kuriose siūlomos geresnės sąlygos, išvengtų įtampos, taigi atsakomybės pasidalijimo požiūriu tai itin svarbu;
- AA. kadangi šiuo metu galiojantys Dublino sistemos mechanizmai nebuvo objektyvūs, juos taikant nepavyko nustatyti teisingų atsakomybės už tarptautinės apsaugos prašymus paskirstymo kriterijų ir suteikti galimybės skubiai gauti apsaugą; kadangi sistema praktiškai netaikoma ir dviem Tarybos sprendimais dėl laikino perkėlimo Europos Sąjungoje buvo priimtos aiškios nukrypti leidžiančios nuostatos; kadangi Komisija paskelbė pasiūlymą dėl deramos reglamento „Dublinas III“ peržiūros iki 2016 m. kovo mėn.;
- AB. kadangi, vadovaujantis 1951 m. Ženevos konvencijos 3 straipsniu, valstybės narės negali diskriminuoti pabėgėlių dėl jų rasės, religijos ar kilmės šalies;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl solidarumo

1. pažymi, kad solidarumas turi būti principas, kuriuo būtų grindžiama Sąjungos veikla migracijos srityje; pažymi, kad solidarumo principas, nurodytas SESV 80 straipsnyje, apima prieglobsčio, imigracijos ir sienų kontrolės politiką; laikosi nuomonės, kad 80 straipsnis kartu su SESV 77–79 straipsniais yra teisinis pagrindas įgyvendinti solidarumo principą šiose srityse;

Dėl paieškos ir gelbėjimo

2. pradeda prielaida, kad gyvybės gelbėjimas turi būti didžiausias prioritetas, taigi nepaprastai svarbu, kad paieškos ir gelbėjimo operacijų būtų deramai finansuojamos Sąjungos ir valstybių narių lygmenimis; pažymi, kad padidėjo neteisėtai jūra atvykstančių migrantų skaičius, kad pavojingai daugėja žuvusiųjų jūroje ir kad geresnės Europos atsakomosios priemonės tebėra būtinos;

3. primena, kad gyvybės gelbėjimas yra ne tik solidarizavimosi su žmonėmis, kuriems gresia pavojus, aktas, bet ir teisinis įsipareigojimas pagal tarptautinę teisę: vadovaujantis JT jūrų teisės konvencijos, kurią yra ratifikavusios visos valstybės narės ir pati Sąjunga, 98 straipsniu, pagalba turi būti teikiama visiems nelaimės jūroje ištiktiems asmenims;

4. laikosi nuomonės, kad, norint užkirsti kelią migrantų, kurie žūva mėgindami perplaukti Viduržemio jūrą, skaičiaus didėjimui, Sąjunga turi nuolat energingai ir veiksmingai reaguoti vykdydama paieškos ir gelbėjimo jūroje operacijas;

5. atsižvelgdamas į tai siūlo stiprinti paieškos ir gelbėjimo pajėgumus, o valstybių narių vyriausybės turėtų skirti daugiau išteklių – didesnę finansinę paramą ir praktinę pagalbą – vykdamas Sąjungos masto humanitarinę operaciją, kurios tikslas – rasti ir gelbėti pavojuje atsідūrusius migrantus bei jiems padėti, taip pat pristatyti juos į artimiausią saugią vietą;

6. pažymi, jog privačių laivų kapitonams ar nevyriausybiniams organizacijoms (NVO), kurie išties padeda nelaimės jūroje ištiktiems asmenims, neturėtų grėsti pavojus būti nubaustiems už tai, kad jie teikia tokią pagalbą; mano, kad prekybiniai laivai neturėtų prisiimti valstybių narių ir Sąjungos pareigos vykdyti paieškos ir gelbėjimo operacijas;

Dėl kovos su prekyba žmonėmis ir nusikalstamu žmonių gabenimu

7. ragina aiškiai skirti į Sąjungą neteisėtai įvežtus asmenis ir prekybos žmonėmis tikslu į Sąjungą atgabentus asmenis, nes politinės atsakomosios priemonės turi būti ne tik tinkamai integruotos, bet ir tinkamai nukreiptos; pažymi, kad apskritai nusikalstamas migrantų įvežimas apima pagalbą asmeniui šiam siekiant neteisėtai patekti į valstybę narę, o prekyba žmonėmis apima asmens užverbavimą, pervežimą ar priėmimą smurtinėmis, apgaulingomis ar užgauliomis priemonėmis, siekiant jį išnaudoti;

8. laikosi nuomonės, kad bet koks holistinis požiūris į migraciją būtinai turi apimti priemones, kuriomis būtų ardoma nusikalstėlių tinklą, užsiimančių prekyba žmonėmis ir neteisėtu jų gabenimu, veikla;

9. palankiai vertina teigiamą vaidmenį, kurį gelbstint gyvybes jūroje ir ardant nusikalstamus tinklus iki šiol atliko karinių jūrų pajėgų laivai; remia karinių jūrų pajėgų operacijų, pvz., operacijos „Sophia“, tikslus ir akcentuoja būtinybę saugoti gyvybes pabrėždamas, kad migrantų gyvybės apsauga turėtų būti užtikrinta visais operacijos aspektais;

10. pabrėžia, kad karinės operacijos neturėtų būti vyraujantis bet kokio holistinio požiūrio į migraciją aspektas, ir pakartoja, kad operacija „Sophia“ neturi tapti priežastimi Viduržemio jūros regione jau dislokuotoms pajėgoms nukreipti dėmesį nuo gyvybių gelbėjimo jūroje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl Sąjungos agentūrų vaidmens kovojant su nusikalstamu žmonių gabenimu

11. pažymi, kad įgyvendinant politines atsakomąsias priemones būtina prisitaikyti prie naujausių ir tiksliausių duomenų, nes nusikaltėliai savo veikimo būdą gali pakeisti ir keičia labai greitai; atkreipia dėmesį į teigiamą žingsnį pirmyn – 2015 m. gegužės 27 d. Komisijos priimtą Sąjungos kovos su neteisėtu migrantų įvežimu veiksmų planą (Kovos su neteisėtu įvežimu veiksmų planas), pagal kurį numatyta sukurti Sąjungos agentūrų kontaktinę grupę neteisėto migrantų įvežimo klausimais, siekiant stiprinti jų operatyvinį bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija;

12. pabrėžia, kad turėtų būti visapusiškai naudojamosi esamomis priemonėmis, pvz., agentūrų rizikos analizėmis; pažymi, kad Sąjungos agentūros ne tik turėtų visapusiškai bendradarbiauti tarpusavyje, bet ir stiprinti bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis; pažymi, kad labiau koordinuojant pastangas turėtų būti įmanoma rinkti duomenis nacionaliniu lygmeniu ir juos perduoti agentūroms;

Dėl perkėlimo Europos Sąjungoje

13. primena, kad perkėlimo Europos Sąjungoje procesas, t. y. tarptautinės apsaugos prašytojo arba asmens, kuriam suteikta tarptautinė apsauga, perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą, yra praktinis solidarumo Sąjungoje pavyzdys; taip pat primena, kad Parlamentas nuo 2009 m. ragino parengti privalomą mechanizmą prieglobsčio prašytojams visose valstybėse narėse paskirstyti;

14. pažymi, kad pernai Taryba priėmė du sprendimus dėl laikinų perkėlimo Europos Sąjungoje priemonių (Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai) ⁽¹⁾ ir kad pagal juos numatytas tarptautinės apsaugos prašytojų perkėlimas iš Graikijos ir Italijos į kitas valstybes nares; pažymi, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai yra laikinos nukrypti nuo Dublino reglamento taisyklių leidžiančios nuostatos, tačiau jais nenutraukiamas dabartinių Dublino reglamento taisyklių dėl atsakomybės paskirstymo taikymas;

15. laikosi nuomonės, kad skubių perkėlimo Europos Sąjungoje priemonių nustatymas yra žingsnis teisinga kryptimi, ir ragina valstybes nares kuo greičiau vykdyti savo išpareigojimus, susijusius su šiomis priemonėmis;

16. primena, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimų tikslais perkėlimas Europos Sąjungoje apims tik tų šalių piliečius, kurių atveju teigiamų sprendimų suteikti tarptautinę apsaugą Sąjungoje dalis per tris ankstesnius mėnesius, Eurostato duomenimis, sieks 75 proc. arba daugiau; pažymi, kad Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai paveiks santykinai nedaug žmonių ir nebus taikomi daugybei iš kitų trečiųjų šalių atvykstančių tarptautinės apsaugos prašytojų – pastarieji negalės būti perkelti pagal šiuos sprendimus;

17. reiškia susirūpinimą dėl to, kad pagal šiuo metu galiojančius Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimus pirmoji valstybė narė, į kurią atvykstama, ir toliau turės nagrinėti sudėtingesnius prašymus suteikti tarptautinę apsaugą (bei apeliacinius skundus), pasirūpinti ilgesnės trukmės priėmimu ir koordinuoti asmenų, kuriems tarptautinė apsauga galiausiai nebus suteikiama, grąžinimą; pakartoja, kad bet kokia nauja BEPS valdymo sistema turi būti pagrįsta solidarumu ir teisingu atsakomybės pasidalijimu;

18. laikosi nuomonės, kad turėtų būti atsižvelgiama ne tik į Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimuose nustatytus kriterijus, t. y. į valstybės narės BVP, valstybės narės gyventojų skaičių, nedarbo lygį valstybėje narėje ir ankstesnį prieglobsčio prašytojų skaičių valstybėje narėje, bet ir į du kitus kriterijus, t. y. į valstybės narės teritorijos dydį ir valstybės narės gyventojų tankį;

19. mano, kad, perkeliant prieglobsčio prašytoją Europos Sąjungoje, turėtų būti – kiek tik tai įmanoma praktiškai – atsižvelgta į tai, kam jis teikia pirmenybę; pripažįsta, kad tai vienas iš būdų atgrasyti nuo antrinio judėjimo ir skatinti prieglobsčio prašytoją patį pritariti sprendimui dėl perkėlimo, tačiau tai neturėtų sustabdyti perkėlimo Europos Sąjungoje proceso;

⁽¹⁾ Tarybos sprendimai (ES) 2015/1523 ir (ES) 2015/1601.

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl perkėlimo į ES

20. laikosi nuomonės, kad perkėlimas į ES yra viena iš pageidautinų galimybių pabėgėliams ir asmenims, kuriems būtina tarptautinė apsauga, saugiai ir teisėtai patekti į Sąjungą tais atvejais, kai pabėgėliai negali nei grįžti į savo gimtąją šalį, nei užsitikrinti veiksmingos apsaugos ar integruotis priimančiojoje šalyje;

21. taip pat pažymi, kad perkėlimas į ES remiant UNHCR yra nusistovėjusi humanitarinė programa ir naudinga priemonė tvarkingam asmenų, kuriems būtina tarptautinė apsauga, atvykimui į valstybių narių teritoriją valdyti;

22. pažymi, kad, atsižvelgdama į precedento neturinčius migrantų, kuriems pavyko pasiekti Sąjungos išorės sienas ir kurie toliau prie jų plūsta, srautus ir nuolat didėjantį asmenų, prašančių tarptautinės apsaugos, skaičių, Sąjunga turi taikyti įpareigojanti ir privalomą teisinį požiūrį į perkėlimą į ES, kaip nustatyta Komisijos migracijos darbotvarkėje; kad būtų užtikrintas poveikis, rekomenduoja remiantis šiuo požiūriu numatyti į ES perkelti didelį pabėgėlių skaičių atsižvelgiant į bendrą tarptautinės apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių ir į bendras perkėlimo reikmes, kurias kasmet skelbia UNHCR;

23. pabrėžia, kad būtina nuolatinė Sąjungos masto perkėlimo į ES programa, kurioje privalėtų dalyvauti valstybės narės ir pagal kurią būtų numatyta perkelti didelį pabėgėlių skaičių atsižvelgiant į bendrą tarptautinės apsaugos Sąjungoje siekiančių pabėgėlių skaičių;

Dėl humanitarinio priėmimo

24. pažymi, kad humanitarinis priėmimas gali būti naudojamas kaip papildoma perkėlimo į ES priemonė, siekiant skubiai suteikti apsaugą – dažnai trumpalaikę – pažeidžiamiausiems asmenims, kai kyla tokia būtinybė, pvz., nelydimiems nepilnamečiams, neigaliams pabėgėliams arba asmenims, kuriems būtina skubi medicininė evakuacija;

25. pabrėžia, kad tol, kol trečiųjų šalių piliečiai negali būti perkelti į ES, visos valstybės narės turėtų būti skatinamos parengti ir įgyvendinti humanitarinio priėmimo programas;

Dėl humanitarinių vizų

26. pažymi, kad asmenims, kuriems būtina tarptautinė apsauga, humanitarinė viza yra būdas patekti į trečiąją šalį ir pateikti prieglobsčio prašymą; ragina valstybes nares pasinaudoti visomis esamomis galimybėmis, kad kilmės ar tranzito šalyse veikiančiose Sąjungos ambasadose ir konsulatuose būtų išduodamos humanitarinės vizos, pirmiausia pažeidžiamiesiems asmenims;

27. mano, kad tarptautinės apsaugos siekiantys asmenys turėtų turėti galimybę dėl Europos humanitarinės vizos tiesiogiai kreiptis į bet kurį valstybės narės konsulatą ar ambasadą ir kad atlikus įvertinimą ir išdavus tokią humanitarinę vizą ją gavusiam asmeniui turėtų būti leidžiama atvykti į šią vizą išdavusios valstybės narės teritoriją vieninteliu tikslu – pateikti joje tarptautinės apsaugos prašymą; todėl mano, kad būtina iš dalies pakeisti ES vizų kodeksą, į jį įtraukiant konkretesnes nuostatas dėl humanitarinių vizų;

Dėl bendros Europos prieglobsčio sistemos (BEPS)

28. pažymi, jog būtina imtis tolesnių veiksmų siekiant užtikrinti, kad BEPS taptų išties viena bendra sistema;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

29. primena, kad, siekiant gerinti derinimą, absoliučiai būtinas visapusiškas šio dokumentų rinkinio įgyvendinimo įvertinimas (Komisijos įvertinimo ataskaitos), o jį atlikus – skubūs tolesni veiksmai tuo atveju, jei įgyvendinimas kuriose nors valstybėse narėse būtų nepatenkinamas;

30. pažymi, pvz., kad nepriimtini prašymai, tolesni prašymai, pagreitinatos ir pasienio procedūros yra specifiniai atvejai, kuriais naujojoje Prieglobsčio procedūrų direktyvos redakcijoje mėginta užtikrinti trapią sistemos veiksmingumo ir prašytojų teisių – ypač pažeidžiamų asmenų – pusiausvyrą, ir pabrėžia, kad tokia pusiausvyra gali būti užtikrinta tik visapusiškai ir tinkamai įgyvendinant teisės aktus;

31. atkreipia ypatingą dėmesį į visų sulaikymo būdų teisminės priežiūros svarbą vadovaujantis teisės aktais dėl imigracijos ir prieglobsčio; primena, jog ir tarptautinėje teisėje, ir Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje reikalaujama, kad valstybės narės svarstytų sulaikymo alternatyvas; ragina valstybes nares teisingai taikyti prieglobsčio suteikimo tvarką ir Priėmimo sąlygų direktyvas galimybės apsilankyti sulaikymo centruose aspektu;

32. primena, kad svarbu mažinti asmenų be pilietybės skaičių, ir ragina valstybes nares nustatyti asmenų be pilietybės nustatymo procedūras bei dalytis gerąja praktika, susijusia patikimų duomenų apie asmenis be pilietybės rinkimu, taip pat su asmenų be pilietybės nustatymo procedūromis;

Dėl reglamento „Dublinas III“ peržiūros

33. pažymi, kad reglamento „Dublinas III“ veikimas⁽¹⁾ sukėlė daug klausimų, susijusių su teisingumu ir solidarumu paskiriant valstybę narę, kuri būtų atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą; pažymi, kad pagal dabartinę sistemą nepakankamai atsižvelgiama į ypatingą migracijos spaudimą, kurį patiria prie Sąjungos išorės sienų esančios valstybės narės; mano, kad valstybės narės turi susitaikyti su užsėtusiais sunkumais, kurių kyla dėl Dublino reglamento logikos, ir kad Sąjunga turėtų numatyti galimybes užtikrinti ir valstybių narių savitarpio, ir susijusių migrantų solidarumą;

34. pažymi, jog Dublino reglamentu nustatytai sistemai tenkantis spaudimas dėl to, kad į Sąjungą atvyksta vis daugiau migrantų, parodė, kad pagal šiuo metu įgyvendinamą sistemą daugeliu atžvilgiu nepavyko pasiekti dviejų svarbiausių tikslų – nustatyti objektyvių ir teisingų atsakomybės paskirstymo kriterijų ir suteikti galimybės skubiai užsitikrinti tarptautinę apsaugą; pakartoja abejojąs kriterijumi, pagal kurių šiuo metu pirmoji valstybė narė, į kurią atvykstama, tampa atsakinga už tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, ir mano, kad šis kriterijus turėtų būti peržiūrėtas;

35. taip pat pažymi, kad tuo pat metu antrinio judėjimo atvejų skaičius Sąjungoje tebėra didelis; mano, jog akivaizdu, kad nuo pat Dublino sistemos sukūrimo jos tikslas buvo ne atsakomybės padalijimas valstybėms narėms – jos pagrindinis tikslas buvo atsakomybę už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą skubiai priskirti vienai valstybei narei;

36. rekomenduoja kriterijus, kuriais grindžiami Perkėlimo Europos Sąjungoje sprendimai, tiesiogiai integruoti į standartines Sąjungos taisykles, taikomas paskirstant atsakomybę už tarptautinės apsaugos prašymų tvarkymą; pabrėžia, kad peržiūrint Dublino reglamentą svarbu persvarstyti prašytojo, kuriam akivaizdžiai būtina tarptautinė apsauga, sampratą, nes į šią kategoriją nepatenkančių migrantų ir pabėgėlių atvejus vis tiek turėtų nagrinėti pirmoji valstybė narė, į kurią jie atvyksta;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (nauja redakcija) (OL L 180, 2013 6 29, p. 31).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

37. laikosi nuomonės, kad daugiausia prieglobsčio prašymų gaunančias valstybes nares Europos Sąjunga turėtų paremti skirdama proporcingą ir tinkamą finansinę ir techninę pagalbą; mano, kad naudojimosi solidarumo ir atsakomybės padalijimo priemonėmis loginis pagrindas yra BEPS kokybės ir veikimo gerinimas;

38. pažymi, kad viena iš galimybių iš esmės pakeisti Dublino sistemą būtų nustatyti centralizuotą Sąjungos lygmens prašymų surinkimo sistemą – į kiekvieną prieglobsčio prašytoją žiūrint kaip į asmenį, kuris siekia gauti prieglobstį visoje Sąjungoje, o ne konkrečioje valstybėje narėje – ir sukurti centralizuotą atsakomybės už bet kurį prieglobsčio Sąjungoje prašantį asmenį paskirstymo sistemą; mano, kad pagal tokią sistemą kiekvienai valstybei narei galėtų būti numatytos tam tikra viršutinė riba, susijusi su atvykstančių asmenų skaičiumi – gali būti, kad tai padėtų atgrasyti nuo antrinio judėjimo, nes visos valstybės narės visapusiškai dalyvautų taikant centralizuotą sistemą ir nebebūtų individualiai atsakingos už prašytojų paskyrimo į kitas valstybes nares; mano, kad tokios sistemos veikla galėtų būti grindžiama Sąjungos migrantų antplūdžio valdymo centrais, kuriuose būtų nustatoma asmens perkėlimo vieta Sąjungoje; pabrėžia, kad bet kokia nauja atsakomybės paskirstymo sistema turi apimti esmines šeimos vientisumo ir vaiko interesų sampratas;

Dėl abipusio pripažinimo

39. pažymi, kad šiuo metu valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių sprendimus dėl prieglobsčio tik tuomet, jeigu jie yra neigiami; pakartoja, kad, tarpusavyje pripažindamos teigiamus sprendimus dėl prieglobsčio, valstybės narės žengtų logišką žingsnį tinkamo SESV 78 straipsnio 2 dalies a punkto, kuriame raginama sukurti visoje Sąjungoje galiojantį vienodą prieglobsčio statusą trečiųjų šalių piliečiams, įgyvendinimo link;

Dėl Laikinosios apsaugos direktyvos

40. pažymi, kad masinio antplūdžio atveju Komisija, veikdama savo iniciatyva arba išnagrinėjusi valstybės narės prašymą, gali pasiūlyti taikyti Tarybos direktyvą 2001/55/EB dėl laikinosios apsaugos (Laikinosios apsaugos direktyvą) ⁽¹⁾; pažymi, kad, norint ją faktiškai taikyti, Taryba turi priimti sprendimą kvalifikuota balsų dauguma; pažymi, jog direktyva turėtų būti taikoma kilus pavojui, kad pagal Sąjungos prieglobsčio sistemą nepavyks išspręsti masinio perkeltųjų asmenų antplūdžio arba tokio antplūdžio grėsmės problemos; tačiau pabrėžia, kad nuo jos priėmimo 2001 m. Laikinosios apsaugos direktyva niekada nebuvo pritaikyta;

41. pažymi, kad Laikinosios apsaugos direktyvoje taip pat numatyta galimybė evakuoti perkeltuosius asmenis iš trečiųjų šalių ir kad tokiai evakuacijai būtų galima panaudoti humanitarinius koridorius bendradarbiaujant su UNHCR, o valstybės narės būtų įpareigtos sudaryti visas sąlygas gauti visas, jei kiltų tokia būtinybė;

42. mano, kad kai kurių valstybių narių, kurios pirmosios susiduria su migrantų antplūdžiu, prieglobsčio sistemos ir taip aiškiai perkrautos, taigi, remiantis pačios Laikinosios apsaugos direktyvos logika, ji turėtų būti pradėta taikyti; bet kuriuo atveju peržiūrint šią direktyvą ragina aiškiai apibrėžti, kas yra masinis antplūdis; daro išvadą, kad Dublino sistemos peržiūra gali apimti šią Laikinosios apsaugos direktyvos peržiūrą;

Dėl integracijos

43. pažymi, jog nepaprastai svarbu, kad dalyvautų visi visuomenės veikėjai, todėl siūlo stiprinti geriausias patirties mainus šioje srityje paisant valstybių narių kompetencijos integracijos priemonių klausimu; pabrėžia, kad visų teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių integracijos priemonėmis turėtų būti skatinama įtrauktis, o ne izoliacija; pažymi, kad esminį vaidmenį integracijos procesuose atlieka vietos ir regioninės valdžios institucijos, įskaitant miestus;

⁽¹⁾ 2001 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 2001/55/EB dėl minimalių normų, suteikiant perkeltiesiems asmenims laikiną apsaugą esant masiniam srautui, ir dėl priemonių, skatinančių valstybių narių tarpusavio pastangų priimant tokius asmenis ir atsakant už tokio veiksmo padarinius pusiausvyrą (OL L 212, 2001 8 7, p. 12).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

44. pabrėžia, kad priimančiosios valstybės narės turi teikti pabėgėliams pagalbą ir galimybes integruotis bei kurti gyvenimą naujojoje visuomenėje; pažymi, kad tai turi būtina apimti būstą, raštingumo lavinimą ir kalbos kursus, kultūrų dialogą, švietimą ir kvalifikacijos kėlimą, taip pat veiksmingą prieigą prie visuomenės demokratiškos struktūros, kaip nustatyta Priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų direktyvoje⁽¹⁾; pažymi, kad pabėgėliai, kaip ir Sąjungos piliečiai, priimančioje valstybėje narėje turi teises ir pareigas; todėl pabrėžia, kad integracija – dvipusis procesas ir kad pagarba vertybėms, kuriomis grindžiama Sąjunga, kaip ir pagarba pagrindinėms pabėgėlių teisėms, turi būti sudėtinė integracijos proceso dalis;

45. primena, kad pagal Priėmimo sąlygų direktyvos 15 straipsnį valstybės narės nustato sąlygas, kuriomis tarptautinės apsaugos prašytojams užtikrinama prieiga prie jų darbo rinkos, tačiau ši prieiga turi būti veiksminga ir suteikiama laikantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytų laiko ribų; supranta, kad, vadovaujantis 15 straipsnio 2 dalimi, dėl priežasčių, susijusių su darbo rinkos politika, valstybės narės gali teikti pirmenybę Sąjungos piliečiams ir valstybių, kurios yra Europos ekonominės erdvės susitarimo šalys, piliečiams, taip pat valstybėje narėje teisėtai gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams;

46. laikosi nuomonės, kad jei asmenys, kuriems buvo suteikta tarptautinė apsauga Sąjungoje, gauna pasiūlymą dirbti kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje jiems buvo suteikta tarptautinė apsauga, jie turėtų turėti galimybę pasinaudoti tokiu pasiūlymu;

47. pakartoja, kad geresnis užsienyje įgytos kvalifikacijos pripažinimas yra vienas iš būdų praktiškai užtikrinti geresnę Sąjungoje jau esančių trečiųjų šalių piliečių integraciją, ir ragina Komisiją pateikti atitinkamus pasiūlymus šiuo klausimu;

48. ragina rengti privačias ir bendruomenines integracijos programas asmenims, kuriuos sutikta perkelti, bendradarbiaujant su valstybių narių ir vietos valdžios institucijomis bei remiantis geriausia jų praktika;

Dėl šeimos vientisumo

49. ragina valstybes nares stengtis, kad šeimos liktų kartu: ilgainiui tai padės užtikrinti geresnes integracijos perspektyvas, nes pagrindinis dėmesys galės būti skiriamas naujo gyvenimo kūrimui, o ne rūpinimuisi šeimos nariais, kurie tebėra nesaugūs;

50. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų įveikti visas teises ir praktines kliūtis ir greičiau priimti sprendimus dėl šeimų susijungimo;

51. laikosi nuomonės, jog svarbu, kad iki iš esmės peržiūrint Dublino reglamentą valstybės narės labiau naudotųsi diskrecinėmis išlygomis siekiant laikytis šeimos vientisumo principo;

Dėl vaikų

52. pabrėžia, jog į Sąjungą atvykstantys vaikai yra pažeidžiamoje padėtyje, ir pakartoja, jog kiekvienas vaikas turi teisę į tai, kad su juo pirmiausia būtų elgiamasi kaip su vaiku; ragina valstybes nares visapusiškai taikyti konkrečias BEPS nuostatas dėl nelydimų nepilnamečių, įskaitant galimybę gauti teisinę pagalbą, globą, naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis, būstu ir švietimu, teisę kalbėti jiems suprantama kalba ir dalyvauti pokalbiuose su tinkamai apmokytais pareigūnais; pakartoja, kad valstybės narės neturėtų sulaikyti vaikų dėl to, kad jie yra migrantai;

53. primena, kad parama, informacija ir apsauga nelydimiems bei nuo šeimos atskirtiems vaikams turėtų būti užtikrinta atsižvelgiant į jų interesus ir kad nelydimų bei nuo šeimos atskirtų vaikų pateikti prašymai dėl šeimos susijungimo turėtų būti nagrinėjami greičiau;

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų (OL L 337, 2011 12 20, p. 9).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

54. pažymi, kad veiksminga globa ir vaiko interesų paisančios apsaugos sistemos yra itin svarbios užkertant kelią piktnaudžiavimui, aplaidumui ir tėvų priežiūros netekusių vaikų išnaudojimui; pabrėžia, kad svarbu apibrėžti Sąjungos gaires, skirtas globos sistemai, pagal kurią būtų siekiama suteikti deramą paramą ir apsaugą bei užtikrinti vienodą požiūrį į vaikus iš užsienio ir savo šalies vaikus;

55. mano, kad amžius turėtų būti nustatomas ne taip agresyviai, taikant daugiadisciplininį metodą ir saugiai, gerbiant vaiko fizinį neliečiamumą ir žmogaus orumą bei ypatingą dėmesį skiriant mergaitėms, o tai turėtų atlikti nepriklausomi kvalifikuoti specialistai ir ekspertai;

56. ragina valstybes nares rinkti suskirstytus duomenis apie pabėgėlių ir migrantų vaikų padėtį, siekiant gerinti sistemų pajėgumą integruoti pabėgėlių ir migrantų vaikus;

Dėl grąžinimo

57. laikosi nuomonės, jog tinkamas BEPS įgyvendinimas turi apimti saugų asmenų, kurių atveju atlikus individualų jų prašymo suteikti prieglobstį vertinimą nustatoma, kad jie negali pretenduoti į apsaugą Sąjungoje, grąžinimą;

58. pripažįsta, jog atsižvelgiant į tai, kad 2014 m. 36 proc. trečiųjų šalių piliečių, turėjusių išvykti iš Sąjungos, buvo veiksmingai grąžinti, reikia didinti Sąjungos grąžinimo sistemos veiksmingumą;

59. mano, kad, siekiant didinti readmisijos veiksmingumą ir užtikrinti nuoseklų grąžinimą Europos lygmeniu, turės būti priimti nauji ES readmisijos susitarimai ir pirmenybė turės būti teikiama jiems, o ne dvišaliams valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimams;

60. mano, kad migrantai turi būti grąžinami tik saugiai, visapusiškai laikantis atitinkamų migrantų pagrindinių ir procesinių teisių, ir jei šalis, į kurią jie grąžinami, jiems saugi; atsižvelgdamas į tai primena, kad pirmenybė turėtų būti teikiama savanoriškam grįžimui, o ne priverstiniam grąžinimui;

61. siūlo, kad bet koks valstybių narių bandymas atstumti migrantus, kuriems nebuvo suteikta proga pateikti prašymus suteikti prieglobstį, prieštarauja Sąjungos ir tarptautinei teisei, ir kad Komisija turėtų imtis atitinkamų veiksmų prieš bet kurią valstybę narę, kuri bandytų tai daryti;

Dėl saugių kilmės šalių sąrašo

62. pripažįsta, kad neseniai pateiktas Komisijos pasiūlymas dėl saugių kilmės šalių Sąjungos sąrašo, kuriuo iš dalies keičiama Prieglobsčio procedūrų direktyva ⁽¹⁾; pažymi, kad, jei toks Sąjungos sąrašas taptų privalomas valstybėms narėms, iš principo jis galėtų būti svarbi priemonė prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimo procesui, įskaitant grąžinimą, palengvinti;

63. apgailestauja dėl dabartinės padėties: valstybės narės taiko skirtingus sąrašus, į kuriuos įtrauktos skirtingos saugios šalys, o tai trikdo vienodą taikymą ir skatina antrinį judėjimą;

64. pabrėžia, jog bet kuriuo atveju – kad ir koks saugių šalių sąrašas būtų taikomas – vis vien turėtų būti laikomasi principo, jog kiekvienas asmuo gali kreiptis dėl to, kad būtų atskirai išnagrinėtas jo tarptautinės apsaugos prašymas;

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, 2013 6 29, p. 60).

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl pažeidimo nagrinėjimo procedūrų

65. pažymi, kad 2015 m. rugsėjo mėn. Komisijai teko priimti 40 sprendimų dėl pažeidimų, susijusio su BEPS įgyvendinimu, 19 valstybių narių atžvilgiu – dar 34 panašūs atvejai tebenagrinėjami; pakartoja, kad Parlamentas turėtų būti nuolat visapusiškai informuojamas apie procedūras, kurias Komisija inicijuoja valstybių, neįgyvendinančių arba tinkamai neįgyvendinančių Sąjungos teisės aktų šioje srityje, atžvilgiu;

66. dar kartą pabrėžia, jog nepaprastai svarbu, kad, susitarus dėl Sąjungos teisės aktų ir juos priėmus, valstybės narės laikytųsi duoto žodžio ir įgyvendintų šiuos teisės aktus;

67. taip pat pažymi, kad tinkamai įvertinti tam tikrų BEPS elementų privalumų ir trūkumų neįmanoma, nes nemažai valstybių narių dar nėra visapusiškai įgyvendinusios atitinkamų teisės aktų;

Dėl Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO)

68. kad būtų užtikrintas vienodas BEPS taisyklių taikymas, rekomenduoja EASO ilgainiui padaryti pagrindiniu šios sistemos koordinatoriumi; pakartoja, kad BEPS tampa išties europine sistema, EASO iš valstybių narių ekspertų grupės turi evoliucionuoti į visavertę Sąjungos agentūrą, kuri teiktų operatyvinę paramą valstybėms narėms ir prie išorės sienų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad jam turi būti užtikrintas reikiamas finansavimas ir žmogiškieji ištekliai trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu;

69. pažymi, kad 2015 m. EASO biudžetas perkėlimo Europos Sąjungoje ir į ES bei išorės aspekto tikslais siekė vos 30 000 EUR; pakartoja, jog, atsižvelgiant į dabartinius įvykius Viduržemio jūros regione ir į tai, kad EASO nuolat minimas Perkėlimo ES sprendimuose, šis labai mažas biudžetas negali būti vertinamas rimtai; primena, kad trumpuoju, vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu turės būti gerokai padidintas EASO biudžetas, žmogiškieji ištekliai ir lėšos, kurias jis skirsto perkėlimo Europos Sąjungoje ir į ES tikslais;

Dėl agentūros FRONTEX ir siūlomų naujų Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų

70. atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį teikdama pagalbą visiems laivams ar asmenims, ištiktiems nelaimės jūroje, pastaruoju metu atliko agentūra FRONTEX, ir pripažįsta jos indėlį gelbstint ir išsaugant daugybę gyvybių Viduržemio jūroje vykdamas bendras operacijas „Triton“ ir „Poseidon“;

71. kaip supranta, neseniai pasiūlytos Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgos turėtų pakeisti agentūrą FRONTEX, o jų pareiga būtų užtikrinti Europos masto integruotą sienų valdymą prie išorės sienų, siekiant veiksmingai valdyti migraciją ir užtikrinti aukšto lygio vidaus saugumą Sąjungoje, kartu išsaugant laisvą asmenų judėjimą joje; atsižvelgdamas į Sutartis ir jų protokolus pažymi, kad valstybės narės, kurios yra Šengeno susitarimų šalys, tačiau dar nėra tapusios vidaus sienų kontrolės netaikancios Šengeno erdvės narėmis, gali dalyvauti visuose pagal naująjį pasiūlymą numatytuose veiksmuose ir (arba) jais naudotis;

72. nekantriai laukia derybų dėl pasiūlymo teisėkūros institucijose ir tarp jų taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kaip nustatyta SESV 294 straipsnyje;

Dėl Šengeno ir išorės sienų valdymo ir saugumo

73. primena, kad sukūrus Šengeno erdvę Sąjunga tapo erdve be vidaus sienų, kad Šengeno erdvės valstybės narės palaipsniui sukūrė bendrą Šengeno erdvės išorės sienų politiką ir kad pagal tokiai sistemai būdingą logiką vidaus sienų kontrolės panaikinimas visuomet turi eiti išvien su kompensacinėmis priemonėmis – Šengeno erdvės išorės sienų stiprinimu ir keitimusi informacija naudojantis Šengeno informacine sistema (SIS);

74. pripažįsta, kad Šengeno erdvės vientisumas ir vidaus sienų kontrolės panaikinimas priklauso nuo to, ar išorės sienos valdomos veiksmingai – visoms valstybėms narėms taikant aukštus bendrus standartus prie išorės sienų ir veiksmingai keičiantis informacija tarpusavyje;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

75. sutinka, kad Sąjunga turi sustiprinti savo išorės sienų apsaugą ir toliau vystyti BEPS ir kad būtinos priemonės Šengeno erdvės pajėgumui atremti naujus iššūkius, su kuriais susiduria Europa, stiprinti ir pagrindiniams saugumo ir laisvo asmenų judėjimo principams išsaugoti;

76. pažymi, jog, vadovaujantis Šengeno sienų kodeksu, pateikimas į Šengeno erdvės teritoriją apskritai kontroliuojamos prie išorės sienų, be to, kad patektų į Šengeno erdvę, daugelio trečiųjų šalių piliečiai turi turėti vizą;

77. dar kartą atkreipia dėmesį į UNHCR kreipimąsi, kad pagarba pagrindinėms teisėms ir tarptautiniams įsipareigojimams gali būti užtikrinta tik tuomet, jei imantis veiklos procedūrų ir planų šie įsipareigojimai bus įtraukti į praktiškas ir aiškias gaires pasienio pareigūnams, įskaitant dirbančius prie sausumos, jūrų ir oro sienų; pažymi, kad būtina dar labiau stiprinti Sąjungos civilinės saugos mechanizmą, siekiant reaguoti į įvairialypį poveikį darančius įvykius, kurie paveikia didelę dalį valstybių narių;

78. dar kartą pabrėžia, jog – kaip ir konkrečiai teisės aktų dėl prieglobsčio ir migracijos atveju – norint užtikrinti teisės aktų dėl vidaus ir išorės sienų veiksmingą, itin svarbu, kad valstybės narės tinkamai įgyvendintų priemones, dėl kurių susitarta Sąjungos lygmeniu; pabrėžia, jog nepaprastai svarbu, kad, padidėjus spaudimui, valstybės narės geriau įgyvendintų priemones prie išorės sienų, nes tai padės bent šiek tiek nuraminti dėl saugumo nuogąstaujančius piliečius;

79. pažymi, kad 2015 m. gruodžio 15 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl tikslinės Šengeno sienų kodekso peržiūros, kuriame siūloma vykdyti sistemingą visų Sąjungos susirūpinimą dėl to, kad, reaguodamos į šią padėtį, kai kurios valstybės narės nusprendė uždaryti savo vidaus sienas arba nustatyti laikinąją sienų kontrolę, taigi kilo pavojus tinkamam Šengeno erdvės veikimui;

80. mano, kad Šengeno erdvė – vienas svarbiausių Europos integracijos laimėjimų; pažymi, kad dėl konflikto Sirijoje ir kitose regiono šalyse į Sąjungą plūstelėjo rekordinis pabėgėlių ir migrantų skaičius, o tai, savo ruožtu, atskleidė kai kurių Sąjungos išorės sienų valdymo trūkumus; reiškia susirūpinimą dėl to, kad, reaguodamos į šią padėtį, kai kurios valstybės narės nusprendė uždaryti savo vidaus sienas arba nustatyti laikinąją sienų kontrolę, taigi kilo pavojus tinkamam Šengeno erdvės veikimui;

Dėl migrantų antplūdžio valdymo centrų

81. primena, kad, remiantis migrantų antplūdžio valdymo požiūriu, kurį savo Europos migracijos darbotvarkėje išdėstė Komisija, agentūra FRONTEX, EASO, Europolas ir Eurojustas, vykdydami savo atitinkamus įgaliojimus, turi teikti operatyvinę pagalbą valstybėms narėms;

82. pažymi, jog šiuo požiūriu Sąjungos agentūroms reikalingi išteklių, kad jos galėtų vykdyti joms paskirtas užduotis; primygtinai ragina Sąjungos agentūras ir valstybes nares nuolat visapusiškai informuoti Parlamentą apie darbą migrantų antplūdžio valdymo centruose;

83. pažymi, kad abiejuose Perkėlimo ES sprendimuose numatyta operatyvinė parama migrantų antplūdžio valdymo centruose, kuri Italijai ir Graikijai turi būti teikiama migrantams patikrinti tik jiems atvykus, jų tarptautinės apsaugos prašymams užregistruoti, prašytojams informuoti apie perkėlimą Europos Sąjungoje, asmenų, kurie nesikreipė dėl tarptautinės apsaugos ir kitu atveju negali pasilikti arba kurių prašymai buvo atmesti, grąžinimo operacijoms organizuoti ir visiems pačios perkėlimo Europos Sąjungoje procedūros etapams supaprastinti;

84. ragina migrantų antplūdžio valdymo centrus kurti kuo greičiau, kad šioms valstybėms narėms būtų galima teikti konkrečią operatyvinę pagalbą; ragina skirti techninius ir finansinius išteklius ir paremti pirmąsias atvykimo valstybes nares, pvz., Italiją ir Graikiją, kad visi į Sąjungą atvykstantys migrantai būtų greitai ir veiksmingai užregistruojami ir nukreipiami į kompetentingas institucijas užtikrinant visapusišką pagarbą jų pagrindinėms teisėms; mano, kad greita ir veiksminga Sąjungos parama valstybėms narėms ir tokios paramos priėmimas svarbūs abipusiam pasitikėjimui skatinti;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

85. pripažįsta, kad vienas iš pagrindinių migrantų antplūdžio valdymo centrų tikslų yra sudaryti sąlygas Sąjungai greitai suteikti apsaugą ir humanitarinę pagalbą tiems, kuriems ji būtina; pabrėžia, jog ypač būtina pasirūpinti tuo, kad migrantų antplūdžio valdymo centruose migrantai būtų suskirstomi į kategorijas visapusiškai paisant visų migrantų teisių; visgi pripažįsta, kad tinkamas tarptautinės apsaugos prašytojų identifikavimas pirmojo atvykimo į Sąjungą vietoje turėtų padėti palengvinti bendrą reformuotos BEPS veikimą;

Dėl baudžiamosios teisės sprendžiant migracijos klausimus

86. pažymi, jog Komisija savo Kovos su neteisėtu įvežimu veiksnių plane teigia, kad ji svarsto galimybę peržiūrėti Tarybos direktyvą 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis;

87. mano, kad ši peržiūra būtina ir kad ją atliekant turėtų būti svarstoma galimybė taikyti sistemą, pagal kurią prekybos žmonėmis ir nusikalstamo žmonių gabenimo aukos galėtų imtis veiksnių ir padėti vykdant veiksmingą prekyautojų žmonėmis arba nusikalstamo žmonių gabenimo tarpininkų baudžiamąjį persekiojimą nesibaimindamos, jog bus pačios persekiojamos;

88. pažymi, kad Komisija svarsto galimybę peržiūrėti Tarybos direktyvą 2002/90/EB, apibrėžiančią padėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi; laikosi nuomonės, kad nė vienas asmuo, teikiantis visokeriopą humanitarinę pagalbą tiems, kuriems ji būtina, neturėtų būti kriminalizuojamas ir kad Sąjungos teisė turėtų atspindėti į šį principą;

89. pabrėžia, kad kitas gyvybiškai svarbus žingsnis ardant nusikalstamo žmonių gabenimo ir prekybos žmonėmis tinklus yra finansinių tyrimų prioritizavimas, nes, norint susilpninti ir galiausiai išardyti šiuos nusikaltėlių tinklus, be galo svarbu susekti ir konfiskuoti jų pelną; atsižvelgdamas į tai ragina valstybes nares greitai ir veiksmingai į nacionalinę teisę perkelti Ketvirtąją kovos su pinigų plovimu direktyvą;

90. primena, jog, norint užtikrinti, kad baudžiamosios veikos tyrimai būtų vykdomi veiksmingai, labai svarbu apmokyti specialistus – taip su tyrimais susiję asmenys visapusiškai suprastų reiškinį, su kuriuo siekia kovoti, ir žinotų, kaip jį atpažinti ankstyvuju etapu;

Dėl bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis

91. pažymi, kad ES visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPMJ) prieglobsčio ir tarptautinės apsaugos ramstis turėtų būti vystomas toliau, labiau įtraukiant trečiąsias šalis; pažymi, kad dabartiniiais veiksmais šioje srityje, vykdomais pagal regioninės apsaugos programas arba regioninės plėtros ir apsaugos programas, daugiau dėmesio skiriama gebėjimų kovoti su nusikalstamo žmonių gabenimo ir prekybos žmonėmis tinklais trečiosiose kilmės ir tranzito šalyse ugdymui; taip pat pažymi, kad šių programų perkėlimo į ES komponentas tebėra silpnas; mano, kad gebėjimų ugdymo pastangos ir perkėlimo į ES veiksmai turėtų būti intensyvesni ir vykdomi kartu su daug pabėgėlių priimančiomis trečiosiomis šalimis;

92. pripažįsta, kad VPMJ yra pagrindinė priemonė Sąjungos išorės politikos tikslams migracijos, prieglobsčio ir sienų valdymo srityse nustatyti; pažymi, kad tai apima įvairias priemones, įskaitant regioninius ir dvišalius dialogus, partnerystes judumo srityje, bendras migracijos ir judumo darbotvarkes, readmisijos susitarimus, susitarimus dėl vizų režimo supaprastinimo ir vizų režimo išimčių, regioninės apsaugos programas ir regioninės plėtros ir apsaugos programas;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

93. kaip supranta, išorės aspektas daugiausia turėtų apimti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis kovojant su esminėmis neteisėtų asmenų srautų į Europą priežastimis ir sprendžiant šią problemą; kaip supranta, ypatingas dėmesys ir toliau turėtų būti skiriamas partnerystei ir bendradarbiavimui su pagrindinėmis kilmės, tranzito ir paskirties šalimis, pvz., naudojantis Chartumo ir Rabato procesais, Afrikos ir ES dialogo migracijos ir judumo klausimais, Budapešto ir Prahos procesais;

94. pažymi, kad Sąjunga ir jos valstybės narės turi būti išrankios teikdamos paramą trečiųjų šalių teisėsaugos agentūroms: būtina atsižvelgti į tai, ar esama duomenų apie tų agentūrų įvykdytus migrantų žmogaus teisių pažeidimus;

95. rekomenduoja bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis įvertinti tų šalių prieglobsčio sistemas, jų paramą pabėgėliams ir jų gebėjimą bei pasiryžimą spręsti prekybos žmonėmis ir nusikalstamo žmonių gabenimo į tas šalis ir per jas problemą;

96. ragina Sąjungą padėti trečiosioms šalims kurti jų prieglobsčio sistemas ir integracijos strategijas, kad trečiųjų šalių piliečiai, kuriems būtina tarptautinė apsauga, galėtų dėl apsaugos kreiptis tose šalyse; mano, kad Sąjunga, bendradarbiaudama su trečiosiomis šalimis, turi vadovautis visiems naudingų požiūriu, t. y. požiūriu, kuris būtų naudingas Sąjungai, atitinkamai trečiajai šaliai, taip pat pabėgėliams ir migrantams toje trečiojoje šalyje;

97. primena, jog Sąjunga vykdo aktyvesnę išorės bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis migracijos ir prieglobsčio srityse, kad galėtų tinkamai reaguoti į dabartinę pabėgėlių krizę, ir ėmėsi naujų bendradarbiavimo iniciatyvų, pvz., ES ir Turkijos bendro veiksmų plano; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad visos šalys turi laikytis savo išpareigojimų, kylančių iš bendro veiksmų plano, įskaitant spręsti pagrindinių priežasčių, dėl kurių Sirijos gyventojai masiškai palieka savo šalį, problemą, intensyvinti bendradarbiavimą teikiant paramą Sirijos piliečiams, kuriems suteikta laikina apsauga, ir juos priimančioms bendruomenėms Turkijoje, ir kad Turkija turi laikytis savo išpareigojimų užkirsti kelią neteisėtos migracijos srautams iš savo teritorijos į Sąjungą;

Dėl informuotumo didinimo kampanijų

98. pažymi, kad nemažai neteisėtai įvežtų asmenų tam tikru mastu suvokia, kuo rizikuoja leisdami si į potencialiai pavojingą kelionę į Europą, tačiau vis tiek nusprendžia vykti, nes, jų įsitikinimu, ši rizika mažesnė už tą, su kuria jiems tektų susidurti, jeigu jie nemigruotų;

99. palankiai vertina tai, kad pagal Kovos su neteisėtu įvežimu veiksmų planą naujosios informuotumo didinimo kampanijos susiejamos su esamų kampanijų vertinimu; rekomenduoja į bet kurią tokią kampaniją įtraukti informaciją apie kriterijus, kuriais remiantis bus nustatomas apsaugos statusas Sąjungoje, nes tokia informacija gali įtikinti nevykti tuos migrantus, kurie rizikuoja leisti į pražūtingą kelionę vien tam, kad būtų grąžinti, jei jiems nebūtų suteikta apsauga;

Dėl esminių priežasčių problemos sprendimo

100. pakartoja, jog Sąjunga turi priimti ilgalaikę strategiją, kad padėtų neutralizuoti emigraciją skatinančius veiksnius trečiojoje šalyje (konfliktus, persekiojimą, etninį valymą, bendro pobūdžio smurtą ar kitus veiksnius, pvz., ypač didelį skurdą, klimato kaitą ar gaivalines nelaimes), dėl kurių žmonės patenka į rankas nusikalstamo žmonių gabenimo tinklams, nes yra įsitikinę, kad tai jų vienintelė galimybė pasiekti Sąjungą;

101. primena, jog JT specialusis pranešėjas migrantų žmogaus teisių klausimais taip pat paragino Sąjungą atverti teisėtos migracijos kelius, kad migrantai galėtų naudotis oficialiais atvykimo ir išvykimo kanalais, o ne nusikalstamo žmonių gabenimo tinklais;

102. pabrėžia, jog pastaruoju metu išaugęs į Sąjungą atvykstančių pabėgėlių skaičius rodo, kad, norint valdyti dabartinę migracijos reiškinį, prevencinių priemonių savaime nepakanka;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

103. kaip supranta, ilgainiui būtinas didesnis postūmis sprendžiant geopolitinius klausimus, darančius poveikį esminėms migracijos priežastims, kaip antai karas, skurdas, korupcija, badas, o galimybių stoka reiškia, kad žmonės ir toliau jausis verčiami bėgti į Europą, nebent Sąjunga rastų būdą padėti atstatyti tas šalis; pažymi, jog tai reiškia, kad Komisija ir valstybės narės turi skirti lėšų, siekiant padėti ugdyti gebėjimus trečiojoje šalyje, pvz., skatinant investicijas ir švietimą, stiprinant ir taikant prieglobsčio sistemas, padedant geriau valdyti sienas, taip pat stiprinant teisinės ir teismų sistemas jose;

Dėl finansavimo trečiosioms šalims

104. pažymi, kad pagrindinė finansavimo priemonė trečiosioms šalims yra vystomojo bendradarbiavimo priemonė, kuri apima vienintelį Sąjungos visuotinį teminį finansavimą migracijai pagal Visuotinių viešųjų gėrybių ir uždavinių programą, administruojamą Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi (DEVCO) GD; taip pat pažymi, kad, kaip ir valstybėms narėms tiesiogiai skiriamų lėšų atveju, administruojant vystomojo bendradarbiavimo priemonę dalyvauja ir kiti Komisijos generaliniai direktoratai bei Sąjungos įstaigos, pvz., Sąjungos pagalbą kaimyninėms šalims pagal Pasirengimo narystei pagalbą priemonę teikia Kaimyninės politikos ir plėtros derybų GD, humanitarinę pagalbą teikia Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos (ECHO) GD, o EIVT administruoja priemonę, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos; primena, kad du Migracijos ir vidaus reikalų (HOME) GD administruojami fondai – Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondas (PMIF) ir Vidaus saugumo fondas (VSF) – taip pat apima išorės aspektą, taigi taip užtikrinama nauja suinteresuotoji šalis išorės finansavimo srityje;

105. palankiai vertina neseniai įsteigtą Skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondą ir tai, kad į jį įsipareigota sumokėti 1,8 mlrd. EUR – tai papildomas trečiųjų šalių finansavimo elementas; ragina valstybes nars toliau remti šį fondą;

106. vadovaudamasis VPMJ rekomenduoja, kad įgyvendinant Sąjungos išorės politiką ir teikiant finansavimą vienodai svarbiais būtų laikomi visi keturi teminiai ramsčiai, pagal kuriuos sprendžiami i) teisėtos migracijos ir judumo, ii) neteisėtos migracijos ir prekybos žmonėmis, iii) tarptautinės apsaugos ir iv) migracijos poveikio vystymuisi klausimai;

Dėl finansavimo skaidrumo

107. pažymi, kad Sąjungos migracijos politika įgyvendinama taikant įvairias politikos priemones, kurių kiekviena turi savo tikslus ir jie nebūtinai turi būti susiję tarpusavyje, taip pat, kad daug susijusių veiklos vykdytojų nepakankamai tarpusavyje derina finansavimą; pabrėžia, kad dėl biudžeto eilučių ir atsakomybės suskaidymo susidaro valdymo struktūra, dėl kurios gali būti sudėtinga išsamiai apžvelgti, kaip paskirstomos ir galiausiai panaudojamos įvairios lėšos; taip pat pabrėžia, kad dėl tokio suskaidymo sunkiau tiksliai įvertinti, kiek iš viso Sąjunga išleidžia migracijos politikos srityje;

108. mano, kad turi būti teikiama tokia išsami Sąjungos finansavimo, susijusio su migracija, tiek pačioje Sąjungoje, tiek už jos ribų, apžvalga, kadangi neatlikus tokios apžvalgos aiškiai trukdoma skaidrumui ir racionaliam politikos formavimui; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad viena galimybė būtų sukurti interneto svetainę, kurioje būtų pateikiama visų Sąjungos finansuojamų projektų, susijusių su migracijos politika, duomenų bazė; pabrėžia, kad reikia garantuoti ir biudžeto eilučių skaidrumą siekiant užtikrinti tinkamą visų Sąjungos migracijos politikos tikslų finansavimą;

109. primena, kad teigiamas ES migracijos fondų poveikis priklauso nuo procesų nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis, kuriais užtikrinamas skaidrumas, veiksmingas stebėjimas ir atskaitomybė; mano, kad reikėtų apsvarstyti, kaip padaryti taip, kad stebėjimo ir vertinimo procesai būtų vykdomi nuolat, o ne tik kaip *ex post* procesai, taip pat mano, kad šiuo atveju reikėtų sustiprinti Audito Rūmų vaidmenį; pažymi, kad reikėtų nustatyti kokybinius ir kiekybinius rodiklius, siekiant nustatyti ES fondų poveikį ir padėti įvertinti, ar šie fondai pasiekė savo tikslus;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl papildomo finansavimo migracijos srityje

110. palankiai vertina tai, jog 2016 m. Sąjungos biudžete numatytas papildomas finansavimas, kad būtų galima pradėti spręsti dabartinio migracijos reiškinio klausimą; pabrėžia, kad didžioji šio finansavimo dalis yra finansavimas pagal 2014–2020 m. daugiametę finansinę programą (DFP), kuri buvo pasiūlyta, o tai reiškia, kad Sąjunga šiuo metu leidžia lėšas, kurias leisti buvo numatyta vėliau;

111. sutinka, kad nors pastarieji biudžeto pasiūlymai ir 2016 m. Sąjungos biudžete numatytas papildomas finansavimas, įskaitant lankstumo priemonės panaudojimą, turėtų būti vertinami palankiai, finansavimas vidutinės trukmės ir ilgalaikiu laikotarpiu tebekelia susirūpinimą; yra susirūpinęs dėl to, kad padidinus 2016 m. PMIF skirtose biudžeto eilutėse pasiūlytas sumas nebuvo atlikta to fondo 2014–2020 m. finansavimo laikotarpiui skirtų visuotinių išteklių peržiūra, kaip buvo siūlyta; supranta, kad jei padėtis bus tokia, kaip dabar, PMIF finansavimo lėšos išseks daug anksčiau nei 2020 m.;

112. ragina valstybes nares visapusiškai naudotis fondų, kurie nėra tiesiogiai susiję su migracijos politika, bet kurie gali būti panaudoti veiksams toje srityje (pvz., integravimo veiksams) finansuoti, teikiamomis galimybėmis, pvz., Europos socialinio fondo, Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondo, „Horizontas 2020“, Europos regioninės plėtros fondo ir Teisių ir pilietiškoumo programos teikiamomis galimybėmis;

113. rekomenduoja, kad pagal DFP peržiūrą, kurią planuojama atlikti 2016 m. pabaigoje, pagal 3 išlaidų kategoriją – Pilietiškas, laisvė, saugumas ir teisingumas – reikia numatyti daug papildomų naujų išteklių, kad būtų skirtas pakankamas finansavimas atsižvelgiant į migracijos tendencijas ir susijusius finansinius reikalavimus Sąjungos ir valstybių narių prieglobsčio, migracijos ir integracijos politikos srityse;

Dėl pilietinės visuomenės dalyvavimo

114. pabrėžia, kad veiklos finansavimo užtikrinimas yra itin svarbus NVO kylantis iššūkis, kadangi didžioji dalis finansavimo yra susijusi su projektais; patvirtina, kad turėtų būti skatinamos savanorių ir pilietinės visuomenės iniciatyvos, skirtos pagalbos migrantams teikimui, ir kai įmanoma, jos turėtų būti finansuojamos Komisijos ir valstybių narių lėšomis; ragina valstybes nares ir Komisiją, prireikus ir esant galimybėms, siekti finansuoti projektus, kuriems vadovauja pilietinės visuomenės organizacijos, veikiančios migracijos, integracijos ir prieglobsčio srityse;

115. pakartoja, kad vadovaujantis PMIF nustatyto partnerystės principu turi būti užtikrintas pilietinės visuomenės dalyvavimas vystant Sąjungos veiksmus ir nacionalines programas; siūlo Sąjungos lygmeniu apsvarstyti reguliarių Komisijos ir atitinkamų pilietinės visuomenės organizacijų, dirbančių prieglobsčio, migracijos ir integracijos srityje, konsultacijų galimybę;

Dėl demografinių tendencijų

116. pažymi, kad prieš išaugant migracijos srautams į Sąjungą 2015 m., 2014 m. atlikto EBPO ir Komisijos tyrimo duomenimis, 2013–2020 m. laikotarpiu darbingo amžiaus (15–64 m.) žmonių skaičius Sąjungoje sumažės 7,5 mln. ir kad, į šias prognozes neįtraukus bendros migracijos, sumažėjimas būtų dar didesnis – darbingo amžiaus žmonių skaičius sumažėtų 11,7 mln.;

117. nepaisant to pabrėžia, kad 2015 m. lapkričio mėn. duomenimis, jaunimo nedarbo lygis visose valstybėse narėse siekė 20 proc.;

118. taip pat pažymi, kad, remiantis naujausiomis Eurostato prognozėmis, 65 metų ar vyresnių asmenų dalis, palyginti su 15–64 metų amžiaus asmenų grupe, nuo 2013 m. pradžios iki 2050 m. išaugs nuo 27,5 proc. iki beveik 50 proc.; pažymi, kad tai reikštų, jog dabartinis darbingo amžiaus žmonių ir 65 metų ar vyresnių žmonių santykis, kai vienam 65 metų ar vyresniam asmeniui tenka keturi darbingo amžiaus asmenys, pasikeistų į santykį, kai vienam 65 metų ar vyresniam asmeniui tenka tik du darbingo amžiaus asmenys;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

Dėl teisėtos darbo jėgos migracijos

119. teigia, kad teisėtos migracijos valdymo Sąjungos lygmeniu teisinis pagrindas išdėstytas SESV 79 straipsnyje;
120. supranta, kad 79 straipsnio 5 dalyje konkrečiai užtikrinama teisė valstybėms narėms nustatyti priimamų trečiųjų šalių piliečių, atvykstančių į jų teritoriją iš trečiųjų šalių ieškoti darbo, skaičių;
121. nurodo, kad strategijoje „Europa 2020“ nustatyta, jog siekiant Sąjungos tikslo – pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo – reikalinga išsami darbo jėgos migracijos politika ir geresnė migrantų integracija;
122. pažymi, kad esama Sąjungos teisinė sistema, reglamentuojanti trečiųjų šalių piliečių galimybes įsidarbinti Sąjungoje, yra gana nevientisa, kadangi joje daugiausia dėmesio skiriama tam tikroms darbuotojų kategorijoms, o ne apskritai visų darbuotojų migrantų reglamentavimui;
123. laikosi nuomonės, kad ilgainiui Sąjunga turės nustatyti daugiau bendrų taisyklių, kuriomis būtų reglamentuojamas atvykimas ir apsigyvenimas tų trečiųjų šalių piliečių, kurie ieško darbo Sąjungoje, kad užpildytų nustatytas Sąjungos darbo rinkos spragas;

Dėl poreikio gauti geresnius duomenis

124. ragina parengti išsamią Sąjungos darbo rinkos apžvalgą, kadangi tai yra išankstinė sąlyga norint vystyti darbo rinkos politiką; pabrėžia, kad būtina kurti priemones, kuriomis būtų geriau nustatomi ir prognozuojami dabartiniai ir būsimi Sąjungos darbo rinkos poreikiai; atsižvelgdamas į tai siūlo patobulinti ir net sujungti esamas priemones, pvz., Europos profesinio mokymo plėtos centro (CEDEFOP) ar EBPO sukurtas priemones, pasitelkiant tarptautinės statistikos duomenis apie galimą darbo jėgos pasiūlą iš trečiųjų šalių, kad būtų galima susidaryti tikslesnę padėties vaizdą;
125. mano, kad geresni duomenys ir patobulintos šių duomenų analizės priemonės gali padėti politikos formuotojams nustatyti būsimą darbo jėgos migracijos politiką ir kad Sąjunga ir valstybės narės turėtų nustatyti spragas savo darbo rinkose – tai padėtų užpildyti laisvas darbo vietas, kurios kitu atveju liktų neužpildytos;

Dėl išnaudojimo darbe

126. pažymi, kad žmonės darbe gali būti išnaudojami vykdant prekybą žmonėmis, neteisėtą žmonių gabenimą arba (net jei nepadaryta šių nusikaltimų) tokį išnaudojimą gali lemti tai, kad asmenys, kurie išnaudoja neteisėtus migrantus valstybėse narėse, kuriose tokia veikla nėra kriminalizuojama, nėra baudžiami;
127. apgailestauja dėl to, kad nustatyta, jog svarbus didelio darbuotojų išnaudojimo veiksnys, visų pirma tuose sektoriuose, kuriuose yra didžiausia tokio išnaudojimo rizika (žemės ūkio, statybų sektoriai, viešbučiai ir restoranai, namų ūkio darbuotojų ir priežiūros paslaugos), yra tai, kad darbdaviams, išnaudojantiems neteisėtus migrantus darbe, kyla nedidelis pavojus būti nustatytiems ir (arba) persekiojamiems; rekomenduoja, siekiant išspręsti šią nebaudžiamumo problemą, visų pirma užtikrinti, kad visų rūšių didelis darbuotojų išnaudojimas būtų kriminalizuojamas ir už jį tinkamai baudžiama pagal nacionalinę teisę ir, antra, teigia, kad būtina padidinti darbo inspekcijų rizikos sektoriuose skaičių;
128. atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo metu daugelis valstybių narių išnaudojimą darbe kriminalizuoja tik tada, jei tai yra prekybos žmonėmis forma, o tai yra didelė spraga tais atvejais, kai išnaudotojai darbe neužsiima prekyba žmonėmis arba jų dalyvavimo negalima įrodyti;

2016 m. balandžio 12 d., antradienis

129. pakartoja, kad reikėtų visapusiškai įgyvendinti ir tinkamai praktikoje taikyti specialias procedūras, kuriomis užtikrinamas paprastesnis skundų teikimo procesas, kaip numatyta Direktyvoje 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai (Direktyva dėl sankcijų darbdaviams); mano, kad būtina padidinti nuo prekybos žmonėmis nukentėjusiųjų ar neteisėtai į Sąjungą atgabentų asmenų, bendradarbiaujančių ir padedančių vykdyti prekiautojų žmonėmis ir (arba) nusikalstamo žmonių gabenimo tarpininkų baudžiamąjį persekiojimą, apsaugą; siūlo taip pat remti Europos įmonių kovos su prekyba žmonėmis koalicijos sudarymą (kaip svarstoma 2014 m. Kovos su prekyba žmonėmis strategijoje), siekiant sukurti tiekimo grandines, nesusijusias su prekyba žmonėmis;

130. mano, kad galiausiai imantis bet kokių veiksmų, kuriais siekiama panaikinti išnaudojimą darbe, turi būti laikomasi dvejopo požiūrio – vykdyti veiksmingą baudžiamąjį išnaudojančių darbdavių persekiojimą ir apsaugoti aukas nuo tokio išnaudojimo;

Dėl Mėlynosios kortelės direktyvos peržiūros

131. primena, kad Migracijos darbotvarkėje Komisija paskelbė savo ketinimą peržiūrėti Direktyvą dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą (Mėlynosios kortelės direktyva), visų pirma svarstant su taikymo sritimi susijusius klausimus (galbūt įtraukiant verslininkus, norinčius investuoti Europoje) ir gerinant judumo ES viduje taisykles;

132. pakartoja, kad Komisijos įgyvendinimo ataskaitoje dėl dabartinės Mėlynosios kortelės direktyvos pabrėžiami jos trūkumai, įskaitant labai mažą suderinimo lygį dėl to, kad valstybėms narėms suteikiama daug veiksmų laisvės ją įgyvendinant, visų pirma dėl valstybių narių teisės turėti analogiškas nacionalines sistemas;

133. be to, mano, kad aišku, jog direktyvoje dėmesys turi būti skiriamas ne tik aukštos kvalifikacijos, bet ir tikslinės aukštos kvalifikacijos reikalaujančioms profesijoms, kurių atveju aiškiai trūksta darbo jėgos; taip pat mano, kad Mėlynosios kortelės direktyvos peržiūra turėtų būti plataus užmojo ir tikslinė, ja taip pat turėtų būti siekiama panaikinti esamos direktyvos nesuderinamumus, visų pirma dėl analogiškų nacionalinių sistemų; rekomenduoja apsvarstyti galimybę peržiūrėti taikymo sritį į ją įtraukiant tuos trečiųjų šalių piliečius, kurie galėtų užpildyti nustatytas spragas Sąjungos darbo rinkose;

o

o o

134. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, EASO, FRONTEX, Europolui, Eurojustui, FRA, „eu-LISA“, Europos Tarybai, Regionų komitetui ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.
